

Z á k o n

působnosti a příslušnosti soudů v právních věcech občanských pro Rakousy pod Enží a nad Enží, Salcbursko, Štyrsko, Kerutany, Krajinsko, Gorici, Gradištku, Istrii, Terstsko, Tyrolsko a Vorarlbersko, Čechy, Moravu a Slezsko, pro Halič s Krakovskem a Bukovinou.

Hlava první.

O moci soudní vůbec.

§. 1. Každý soud má hned při početí jednání ve věcech sporných nebo mimosporných pilně zkoumati, jestli u věci té příslušný, jak co se týče osob, tak i co se týče věci, a shledáti, že patrně není příslušný, nebo že podle zvláštních předpisů řízení soudní místa nemá, tehdy má strany z povinnosti úřadu odvrhnouti.

§. 2. Jestli ve věcech sporných moc soudní podle udání žalobníkovy zdůvodněna, a neníli soudu samému dobře známo, že udání toto jest nepravdivé, tehdy se má žádost přijmouti, a obžalovanému zůstaviti, aby užil obrany nepřislušného soudu (§. 48).

V právních záležitostech mimosporných a při početí konkursu má soudce z povinnosti úřadu vyšetřiti okolnosti, jimiž se příslušnost ustanovuje, a žádati dle potřeby na účastnících, by mu to šíře vysvětlili.

§. 3. Vzejdeli o příslušnost soudní spor mezi úřady soudními první instance, má o něm rozhodovati, jsouli oba soudové postaveni pod týmž soudem vrchním, tento soud vrchní.

Náležejli soudové spor vedoucí pod rozličné soudy vrchní, mají rozhodovati oba představení soudové vrchní společně. Nemohouli se shodnouti, anebo vzejdeli mezi dvěma vrchními soudy spor o jejich vlastní příslušnost, tehdy přísluší nejvyššímu soudu, aby rozhodl.

Správa soudní nesmí se ale mezi tím staviti, nežž soud, který ve věci této první řídil, má v řízení předse jíti dotud, až se spor rozhodne.

§. 4. Odpírali soud země zahraničné, že soud rakouský v příčině některého příslušníka země cizí nebo v příčině jmění cizího jest příslušný, může soudce tuzemský v řízení jen dotud předse jíti, pokud toho potřebí jest z příčin veřejných, nebo ku zjištění práv soukromých. On má případ ten i se všemi spisy prostředkem vrchního soudu předložiti nejvyššímu soudu, kterýž je pak se svým zdáním pošle k ministerium práv.

§. 5. Vzejdeli pochybnost o příslušnosti mezy soudy a mezi úřady správními, šetřiti o tom jest předpisův posavadních.

Soud má především zkoumati, zdalíž jest příslušný.

Kdo má rozhodovati, když mají spor o příslušnost:

a) rakouští úřední soudní mezi sebou;

b) se soudy zemí zahraničných;

c) když mají spor soudcové s úřady správními.